

Poštovane kolegice i kolege,

zadnji broj *Obavijesti – Novica* dobili ste prije nekoliko mjeseci, i tada smo s podosta optimizma pisali o osnivanju Radne grupe za kliničko inženjerstvo i medicinsku fiziku pri Ministarstvu zdravstva RH kao i o predstojećoj konferenciji u organizaciji našeg društva, MEDICON-u 2001.

Na žalost, položaj u kojem su se našli članovi našeg društva koji rade u zdravstvenim ustanovama na mjestima kliničkih inženjera i medicinskih fizičara, znatno se pogoršao donošenjem vladine uredbe o plaćama, pa je tako plaća naših kolega značajno pala.

Predsjednik radne grupe za kliničko inženjerstvo i medicinsku fiziku, mr. sc. Petar Miličić, te voditelj sekcije za medicinsku fiziku, doc. dr. sc. Mladen Vrtar, putem javnih medija ukazali su na neprihvatljiv položaj kliničkih inženjera i medicinskih fizičara, dakle stručnjaka s (minimalno) visokim stupnjem obrazovanja, koji neposredno sudjeluju u liječenju (npr. medicinski fizičari, proračunavajući doze zračenja) ili o kojima uspješno liječenje neposredno ovisi (klinički inženjeri, koji umjeravaju i održavaju medicinske uređaje i time omogućuju točna mjerenja – dijagnostiku odnosno uspješnu terapiju). Ali, po koji puta sami sebe ponovno uvjeravamo da smo za medicinu i zdravstvo zaista važni? I, što možemo učiniti da do te spoznaje dođe i zdravstveni sustav (ma što se iza te opće imenice skrivalo), a ne samo pojedinačni liječnici – entuzijasti?

Jedan od pokušaja “liječenja” nastale situacije jest pismo koje sam kao predsjednik društva, nakon sastanka proširenog Izvršnog odbora HDMBT, poslao Hrvatskom liječničkom zboru (HLZ), tražeći podršku medicinske struke za stručne probleme inženjera i fizičara zaposlenih u zdravstvenim ustanovama. Predsjednik HLZ-a, prof. Dubravko Orlić, poslao nam je pismo podrške, pa u ime društva kao strukovne organizacije, namjeravam zatražiti od Ministarstva zdravstva preispitivanje položaja kliničkih inženjera i medicinskih fizičara. Temeljem sastanka Izvršnog odbora, očekujemo da voditelji sekcija za kliničko inženjerstvo i za medicinsku fiziku u prvoj polovici rujna sazovu sastanke sekcija i dogovore moguće daljnje korake.

Sigurno je da jedan od ciljeva rada Društva mora biti podizanje svijesti javnosti i medicinskog osoblja o poslu, struci, koju obavljaju inženjeri i fizičari u bolnicama i klinikama. Jer, kad našeg predsjednika, gospodina Stjepana Mesića, “virtualno” pregledaju, to je vijest koja se tiska na naslovnici dnevnog tiska (zamislite što bi se dogodilo da nekom zaista pozlije, a da ga virtualno pregledaju!). I ta neobrazovanost naših novinara koji virtualno pregledavaju predsjednike, pišu o kvarovima na srcu koje liječe pejsmejkeri, i objavljuju intervju u kojima se navodi kako su neki liječnici u SAD konstruirali umjetno srce, ukazuje na nedostatno djelovanje nas samih. I kad vas, članove HDMBT-a pozovem, zatražim ili čak zamolim, da se u što većem broju okupimo na godišnjoj skupštini, a po potrebi i češće, i na vašu inicijativu, nemojte onda samo rezignirano odmahnuti glavom sjećajući se kako ste to vi još “onda” probali napraviti i kako nas svih skupa, inženjera i fizičara, ima malo. Jedno je sigurno, nitko drugi, osim nas samih, ništa neće samoinicijativno učiniti za naše struke. Ma kako daleka bila, integracija u Europu i prihvaćanje njenog sustava (u kojem klinički inženjeri i medicinski fizičari postoje i zauzimaju odgovarajuće mjesto u zdravstvenom sustavu), jedan je od ciljeva ove vlade, bio je cilj i one prethodne, a uvjeren sam da će biti i cilj svake sljedeće.

Budite aktivni u svom društvu i koristite infrastrukturu koju vam društvo, kao stručna udruga daje, kao i podršku svojih fakulteta, FER-a i PMF-a. U novinama sigurno nećete pročitati vijest da su vašeg predsjednika (društva) pregledali bilo stvarno, bilo virtualno, ali on je tu, spreman podržati vaše inicijative!

prof. Stanko Tonković